

Udvalg. Jeg skal ikke røbe dette Udvalgs Hemmeligheder, men jeg skal dog sige, at hvis man i dette Udvalg fremdeles vil arbejde paa samme Maade som til Dato, saa tilfredsstiller det mig — det er jo dog vel noget, man tør sige her i Salen — og hvis det Udvalg, som skal arbejde paa denne Sag, efter det ærede Medlem fra Møens Forslag, vil bruge den samme Fremgangsmaade over for dette Forslag, vil jeg heller ikke have noget direkte imod det. Men det er noget, man ganske vist ikke kan være sikker paa. Jeg hævder altsaa, som sagt, at det er et rent militært Forslag efter sin Oprindelse og efter sit Indhold, og hvis man tvivler derpaa, skal man blot kaste et Blik paa den Kommissionsbetænkning, der ledsager Forslaget, og som skriver sig fra en rent civil Myndighed; thi denne Kommission, som skulde tage sig af Sagens borgerlige Side, dens Kjøbenhavnerside, erklærer meget tydelig, at denne Udgift ikke bør paalægges andre end Staten, da denne Udgift finder Sted i Anledning af en væsentligt til Tilfredsstillelse af Militæretatens Krav foreslaaet Forandring i de nuværende Forhold i Kalvebodstrand. Naar dette altsaa staar i Kommissionens Betænkning, synes det dog urimeligt fra Folketingets Side og fra andre Sider ikke at lade sig stille tilfreds med det, saa meget mere som Kommissionen, saavidt jeg forstod det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein), kun med nogen Betænkelse var gaaet ind derpaa, ja, den sidste ærede Taler mente jo endda, at der til en vis Grad var Uvilje i Kommissionen til at indlade sig paa dette, og man skal erindre, at det ikke er fra borgerlig, fra Kjøbenhavns Side, at der er fremkommet Forslag i den Henseende, men fra Militæretaten. Jeg forstaar ogsaa godt, at der ikke er fremkommet saadanne Ønsker fra Kjøbenhavns Side; thi man skulde dog tænke sig, at lige som man staar i Begreb med at foretage store Forandringer ved Havnen Nord efter, vilde det være mærkværdigt, om man samtidig vilde begynde paa store Forandringer Syd paa. Men disse tekniske Detailler, som ærede Medlemmer ere komne ind paa, tror jeg, man foreløbig kan lade ligge og mere se paa den finansielle Side, som forekommer mig at have stor Interesse for Folketinget særlig i dette Øjeblik. Der forlanges til at udføre denne Sag 2,600,000 Kr. Der gøres nu en Beregning over, at der er Mulighed for, at disse Pengene komme ind ved Salg af Grunde, som blive ledige ved Uddybning og Inddæmning. Vi have allerede i Dag hørt Værdien af disse Grunde anslaaet paa forskellige Maade, idet nemlig det ærede Medlem

for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Wagner) sit ud, at Salget af dem, selv om man satte dem billigt, omtrent vilde dække de 2,600,000 Kr., hvorimod det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds, der, det tør man vel sige, som borgerlig Stilling er Overpræsident i Kjøbenhavn og altsaa maa antages at være ret sagtyndig paa dette Omraade, og som desuden er Kommissionens Formand, ikke vover at sætte Salget saa højt og mener, at der dog bliver 1 Million tilbage, som Statskassen maa dække, og man kan maasse i Almindelighed sige derom, at nogen Sikkerhed for, hvorledes det vil gaa med disse Grunde kan Folketinget ikke have. Hvorledes det vil stille sig i Kjøbenhavn med de petunitære og merkantile Forhold i de nærmeste Aar, om man faar Raad til at købe Grunde, derom kan man ikke vide noget, og det kunde dog tænkes, at der vilde være visse Vanskeligheder ved at realisere disse Grunde, samtidig med at store Arealer blive frit, idet jo Fælledderne efterhaanden, som Aarene skride frem, ville blive solgte i meget stort Omfang, og der i alt Fald der vil være Grunde, som man skulde synes var ganske anderledes fristende for Kjøbenhavn end Grundene paa Amager. Jeg tror altsaa, at foreløbig maa Folketinget se bort herfra og stille sig paa det Standpunkt, at det er over 2½ Million Kr., som skal ud af Statskassen, og Spørgsmaalet bliver da, om Statskassen har Raad dertil. Nu har den højtærede Krigsminister — eller maasse man skulde sige Finansminister — løst dette Spørgsmaal saaledes, at han har foreslaaet et nyt Statslaan i denne Anledning. Det er, saa vidt jeg ved, første Gang, der paa et militært Forslag foreligger Statslaan; det er ellers noget, som Ministeriet plejer at opbevare for os som en Lækerbidsten paa de mere civile Forslag; Jærnbaneforslag og lignende Indretninger have vi i de sidste Aar set præsentere sig med en Slutningsparagraf om Statslaan som Kostnen i Pølseenden, men de militære Forslag har man ikke tidligere ønsket at begæbe med denne Prydelse. Man har maasse ment, at de vare, i alt Fald tidligere, saa usmagelige for Folketinget i og for sig, at man ikke ønskede at forsyne dem med noget, som ikke skulde gøre dem mere tiltalende. Nu have vi her i Aar et militært Forslag, som forlanger Statslaan, og man skulde tro, at Folketinget, hvis det behøver sin tidligere politiske Anskuelse, alene af den Grund vilde have megen Anledning til at forlæste det straks; men dernæst, hvis man heller ikke vil tage Hensyn til dette Spørgsmaal, saa bliver der dog det Spørgsmaal tilbage om